

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

Epist. I. Iac. Sadoletvs Episc. Carp. Ioan.. Bellaio Episc. Parisiensi S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

mei absentis memoriam retineatis: quaque ego fide, quaque constantia, fidem veræ amicitiae conseruans vos in oculis atque in animo assidue gero: eandem vos mihi fidem beneuolentiamque praestetis. Quod non ut diffidens postulo, sed ut amans, & quod omnium rerum mihi est optatissimum, me ab illis diligis, quos eorum amore dignissimos, ipsorum virtus, & doctrina, & summa humanitas facit. Valere. Carpent. M. D. XXIX.

IACOBI SADOLETI EPISC.
CARPENTORACTI EPISTO-
larum Lib. VI. Epist. I.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARP.
Ioan. Bellaio Episc. Parisiensi S. P. D.

MOR meus erga Langæum fratrem tuum eximius & singularis, (quem ego propter eius multas & magnas virtutes diu antè susceptum, sanctissimè, fidelissimèque conseruo) fecit, ut simili in te quoque uoluntate semper fuerim, eamque tibi beneuolentiam praestiterim, quam et fratris tui mihi perispecta, & tua sepe audita, omniumque in primis probata testimonio, virtus postulabat. Sed accidit in hac coniunctione nostræ amicitiae, ut vos essetis, quam ego multo fortunatior. Cum enim nihil sit, neque natura ipsa praestantius aut clarius, nec beato viro iucundius, quam benefacere: vos omnis vestrae liberalitatis exponendæ occasionem in me sepe habuistis: ego autem ne semel quidem facultatem sum natura, quo fratris tui merita erga me paribus officiis compensare possem, & ostendere vtrique vestrum, concedere me homini prope nemi, qui maiore animo & ad promerendam & ad referendam gratiam, aut propensiore ad benefaciendum natura sit paratus. Sed tamen quoniam vos quoque imprimis digni estis, quibus instrumentum fortuna suppeditet vestrae declarandæ virtutis & bonitatis: sit sanè in hoc fors vestra felicitior, ego ad ceteras causas diligendi tui, hanc quoque habeo non minorem ceteris, quod in eiusdem collegij munus atque officium à Deo patere vocati, huius sacri honoris societate cõiuncti sumus: quem & tu summa cum laude geris: & ego id adnitior, ut ne omnino improbandus sim. Hæc cum ita se habeant, nullam iam apud me est dubitatio, quin ego vicissim abs te diligar, quod tu quidem facere debes, vel fratris eiusdem tui causa, vel etiam tua. Cogitatur enim naturæ & humanitati tuæ, ut in amore respon-

deas his à quibus diligere. Quod cum ita esse mihi persuaserim, id à te institui petere, quod mihi hoc tempore maximum esset, maximeq; necessarium. Paulus Sadoletus mei filius fratris, adulescens institutus sanè quàm liberaliter, mihi iampridem a patre traditus, à me pro filio educatus est. Is affectus cupiditate visenda aulæ Regiæ, & eius cognoscendi, ac meo etiam nomine venerandi Regis, de cuius plurimis ac maximis virtutibus quotidie & à me permulta, & a multis sæpè audit, istuc venit: quædam illi etiam expositurus, quæ à me mandata sunt. Eum ego & tibi, & Langæo fratri tuo potissimum commendo. Quamquam enim non egeo aliorum amicorum & benevolentium copia, vel abundo etiam potius: tamen omnium hominū nemo est, quem ego malim adhibere in meis negotiis atque rebus, quàm alterum vestrum. In quibus mea omnis reposita est fiducia, vos fraternè & amanter curaturos, ut ea quæ ego volo, quemadmodum quidem volo, ita maximè fiant. Quid autem velim, & quam obrem istuc miserim, ex Paulo ipso cognosces. Ei portò mandavi, ut nihil omnino agere aggredere, nisi conuento prius Langæo: quem fortè in aula si non offendisset, ad te adiret, omniaque gereret de vestra potissimum autoritate ac sententia. Quapropter peto à te, ut hunc adulescentem, mihi & charum admodum, & probatum, omni humanitate tua excipias. Ego si ea abs te officia expecto, quæ tibi vicissim si casus ita ferret, libentissimè tributurus essem: non tibi id mirum videri aut nouum debet. siquidem ex illis artibus literisque liberatissimis, in quibus instituti ambo atque educati sumus, sic didicimus, inter bonos agi liberè omnia, & familiariter oportere. Quorum verborum vim si attenderit, hoc profectò statues, & tuam mihi paratam benevolentiam semper præsto esse debere, & meam tibi: quod à parte tua sperare, à mea polliceri tibi possum. Vale, & nos dilige tui amantissimos. Carpentoracii, M.D. XXXII.

I I.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARPENT.

Ioan. Bellaio Episc. Parisiensi S. P. D.

CVM aduentus Pauli summa me lætitia affectit, propterea quod paterna illum iamdudum charitate complexus, eius ingenio, probitate, modestia, sic delector, ut omnia quæ parentibus à benè moratis liberis iucunda accidere solent, ab illo mihi accidant: tum verò cumulatsum maximo gaudeo, cum de tua erga me atque illum voluntate, de quibus omnibus officiis, quæ